

[Pogledajte galeriju naivne umetnosti](#)

Naivno slikarstvo je još jedan metod klasifikacije umetničkih dela a karakterišu ga takozvani naivni oblici, bliski dečijem crtačkom izrazu u glavnom uz seoske motive ili pak motive prirode. Iako na prvi pogled deluje kao da za jednu „naivu“ nije potrebna naručita slikarska veština, to uopšte nije tako kakvim se čini. Naime potrebne su godine rada i truda da biste postali „naivni umetnik“ iako ova vrsta slikarstva još uvek nije pronašla svoje mesto na umetničkim akademijama u Srbiji. Naivna umetnost, naručito zadnjih godina postaje popularna u Srbiji pa i u Evropi. Mnogi ljudi nalaze za shodno da sebi priušte jedno ovakvo delo. Naive, posebno one srpskih atura, često odlikuju (mada i ne moraju) mnoštvom nerealnih elemenata. Džinovske tikve, opanci, nebeske kočije koje vuku patke, biljke u najrazličitijim bojama, doprinose umetničkom izrazu i tome da svaka slika priča time neku svoju priču kroz najrazličitije situacije u glavnom u duhu podneblja iz kojeg umetnik potiče.

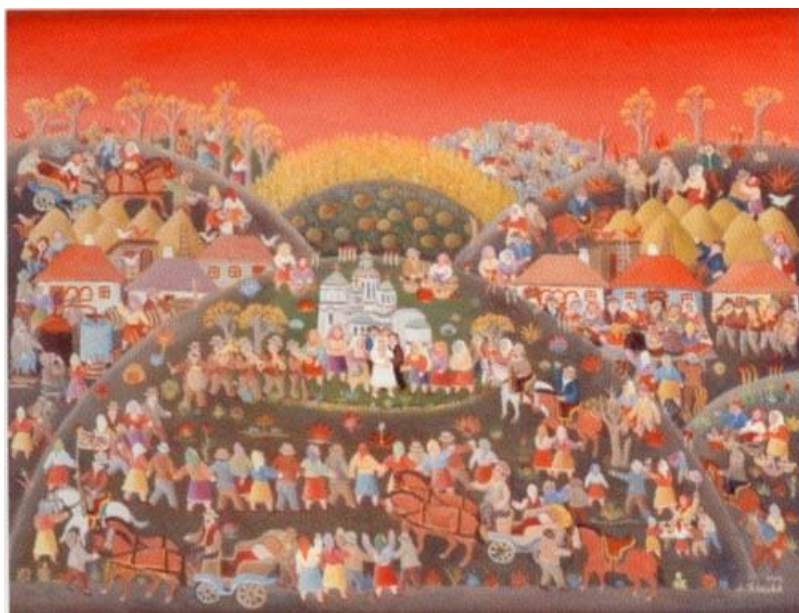
Srbija polako daje svoj pečat naivnom slikarstvu razvijajući nekoliko poznatih škola među kojima se najviše ističu škola u Jagodini i Kovačici. Naivno slikarstvo prešlo je put od anti-akademizma pa sve do opšte prihvaćene umetnosti. U Srbiji, ova umetnost je od samog početka bila praćena mnogim pitanjima o determinizmu samog pojma „naivno slikarstvo“ sve do utvrđivanja njegovog suštinskog značenja.

Ocem naivnog slikarstva u Srbiji mnogi smatraju Janka Brašića (1906–1994), poreklom iz Oparića, kod Jagodine koji se pojavio sa svojim prvim delima četrdesetih godina prošlog veka. Kao interpretator tradicionalnog života kolektiva ruralnih sredina, sjajan crtač i portretista smatra se jednim od značajnijih Srpskih slikara.

Janko Brašić - Sedeljka (1959)

Njegov umetnički izraz podrazumeva nepredvidivost i neposrednost kao fundament današnjeg naivnog slikarstva, a opus broji na stotine slika, crteža, fresaka, skulptura i ikona. Kao takav, Bašić je poslužio kao model i uzor novonastalim umetnicima iz ove oblasti. Tokom pedesetih godina, naivno slikarstvo u Srbiji prolazi kroz novo razdoblje kada grupa samoukih slikara ističe svoj umetnički dojam i izraz predstavljajući nešto potpuno novo na svojim platnima, a to su bili arhaičnost i mitologičnost likovnog govora. Šestu dekadu prošlog veka, kada je naivno slikarstvo u pitanju svakako su obeležila tri velika imena. Milan Rašić, Milosav Jovanović i Dušan Jevtović svojim izvanrednim talentom stvaraju novu epohu koju karakterišu detaljnost, dramatičnost, ekspresivnost, slojevitost, pa i liričnost i osećajnost. Ovo razdoblje uslovalo je i dalje širenje dotične umetnosti i na druge regione Srbije. Nastaje potpuno nova škola u selu Kovačica u Vojvodini u kome pretežno živi narod Slovačkog porekla. Nova škola bila je pretežno orijentisana na folklorne detalje i život na selu, apsolutno stavljajući čoveka u prvi plan kao centar sveta. Naredne dve decenije su vreme kada je naivno slikarstvo postajalo sve više zastupljeno i prihvaćeno u različitim krajevima Srbije. Vojvodina se danas smatra jednim od najvećih podneblja u kojima cveta ova umetnost jer je proširena i na druge gradove, Novi Sad, Bečej, Uzdin i dr.

Dušan Jevtović - Seoski praznik

Ono što je lepo reći na sve ovo je činjenica da Srbija može da se pohvali jako dobro razvijenim naivnim slikarstvom koje se razvija preko 70 godina. Mnoštvo je tematika, izraza, osećanja

zaokruženo baš ovom vrstom umetnosti i kao takvo, naivno slikarstvo, može se reći, predstavlja još jedan pečat Srbije i deo je njenog umetničkog identitea.

Linkovi

<http://www.naiveart.rs> - Muzej naivne umetnosti u Jagodini

[Pogledajte galeriju naivne umetnosti](#)